

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-9

Puigdemont mou fitxa

PAS • El president impulsa amb Torra i Sánchez una Crida Nacional per la República per redibuixar el mapa sobiranista

ESCEPTICISME • ERC no s'apunta "a un moviment de centredreta" i el PDeCAT diu que encara ha d'estudiar si li encaixa

La Crida Nacional per la República va ser presentada ahir en un acte a l'Ateneu Barcelonès ■ JOSEP LOSADA

VIDRES MIRALLS

MASCARELL

Des de 1953

S.L.

C/ Lepanto, 64 (a prop de la Renfe)
MATARÓ · Tel. 93 755 25 25

Vidres de seguretat, aïllants, antifoc

Europa-Món

P18,19

Trump dona la mà a Putin, ahir a Hèlsinki ■ EFE

Putin: "La guerra freda s'ha acabat"

El president rus i Trump es reuneixen a Hèlsinki i "retroben la confiança"

Europa-Món

P21

De Cospedal trenca el silenci i apunta a Casado

Aznar suggereix que la victòria del seu candidat pot rehabilitar-lo

Nacional

P12

Colau, a Nova York contra l'especulació

L'alcaldesa de Barcelona participa en la cimera de desenvolupament sostenible

OPINIÓ

"Ho veiem així"

Jordi Turull
Josep Rull
Quim Forn
Lluís Puig

La suspensió temporal rep l'aval dels lletrats

per a quedar bé

El toc de màgia al teu plat

C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Qui és il·legal?

Article 47 de la Constitución Española: "Tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret, i regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació."

També diu (article 24) que "Totes les persones tenen dret a la tutela efectiva dels tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui produir-se indefensió". També diu que tenim dret a la vida, a la llibertat d'expressió, a l'associació i a la participació. També assenyala (article 15) que tenim dret a la vida i a la integritat física.

La pregunta és evident: qui incompleix la Constitució?, per què les forces públiques han apallissat centenars de persones amb dret a l'associació i a la participació? Nosaltres som els il·legals? O ho són els poders

Tinc la sensació que aquest govern espanyol no serà pitjor; em pregunto si serà millor i si els gestos tindran continguts

públics que s'han saltat els drets constitucionals ("que nos dimos entre todos", us en recordeu?)

Tot de sobte ha canviat el govern de Madrid. Ara el president Sánchez (us imagineu si arriba a ser nomenat Jordi Sánchez president de la Generalitat?) vol fer veure que és l'esquerra. Com diuen, fa el Zapatero, que ens va prometre no tocar el nostre Estatut, que, alerta, vam guanyar al Parlament i, ai!, en un referèndum. Tinc la sensació que aquest govern espanyol no serà pitjor; em pregunto si serà millor i si els gestos tindran continguts. Tots recordem Pedro Sánchez clamant que la unitat d'Espanya és sagrada, tema en el qual han estat sempre d'acord les dretes i les esquerres espanyoles. Sabeu per què? Perquè Espanya és el país, de tot el món, que ha perdut més colònies, compresa la Gran Bretanya. Obliden que ells tenen colònies (Ceuta i Melilla) i que ells van regalar Gibraltar i la Catalunya del Nord. I ningú no ha demanat tornar. I és que "en Flandes se ha puesto el sol". És un fet.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Suprimir articles

A Rússia, una jove estudiant de castellà va quedar estranyada que en català, com en francès o italià, els noms de les coses també anessin precedits d'articles. En rus no existeixen. "De què us serveix dir la taula si amb *taula* n'hi ha prou?" No vaig saber què dir-li. El llatí? El llatí clàssic que vaig estudiar tampoc n'usava. Segur que l'origen de la introducció de l'article està més que estudiat, però els meus lleures filològics no han arribat a aquesta lliçó. A veure el català antic? "Veles e vents..." "Mestral, ponent..." Però de seguida: "faent camins dubtosos per la mar... Sí que vaig ser ràpid a tranquil·litzar-la: "Estem en procés de suprimir-los."

Ja és la tercera vegada que per TV3 sento "Cerdanya" en comptes de "la Cerdanya": "Plourà a Cerdanya." Veurem si les pluges s'estenen "a Terra Alta", "a Segarra", "a Baix Camp". Al Maresme tenim "el Masnou". Va costar tant restituir-li l'article que Franco li havia tret com Vic va trigar a veure suprimida la h final. Va ser, com a la capital d'Osona, una qüestió de reivindicació política i catalanista, amb mul-

“A Palau, a Moncloa, a Zarzuela, a Cerdanya....”

tes i tot. Ara tothom va "a Masnou" o ve "de Masnou". Osona és l'única comarca sense article. Diem "Cerdanya" per simpatia? Gent de la Seu d'Urgell, vigileu. Hi ha una empresa de transports que diu tenir el domicili social a "Seo de Urgel". Amic Marcel Banús: protegeix la Masó.

Tot va començar amb "a Palau", referit al Palau de la Generalitat. "El govern està reunit a Palau", "Anirem a Palau". Jo diria que en aquest cas la responsabilitat va ser de Convergència. Va ocupar el Palau de la plaça de Sant de Jaume tants anys que s'hi va sentir com "a casa" i va adoptar la ma-

teixa elisió de l'article. Quan hi van accedir els socialistes després d'anys de considerar que la casa els corresponia van mantenir l'expressió: "Finalment a Palau." He dit "de la plaça de Sant Jaume"? De plaça Sant Jaume. Després han vingut "a Moncloa", "a Zarzuela"... Quim Torra va ser rebut dilluns "a Moncloa" per Pedro Sánchez. A la tardor Sánchez anirà "a Palau" convocat per Torra. "A Zarzuela" no l'esperen, no és casa seva.

En compensació, o com a conseqüència, els restaurants que fugen de la cuina casolana carreguen els menús d'articles: "la sopa de l'àvia amb els tubercles de la terra i les herbes de l'hort del rector", "el milfulls amb el caramell del fruit del Paradís". Dono una satisfacció a la jove estudiant russa: "sopa d'all" i "pastís de poma".

"I la ela geminada?" Perfectament vigent. "Pronuncieu col·legi?" No, però hi ha esperances. Des que hem adoptat l'exclamació "ual!" arribem a situar-hi fins a cinc punts volats: "ual.....la!" Va venir del castellà, i els castellanoparlants també els marquen.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ed6cxy>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Puigdemont & Torra

Charles Puigdemont i Quim Torra (l'un expresident i l'altre president) fan un tàndem ben curiós. Tots dos han arribat a la presidència de la Generalitat en circumstàncies excepcionals (a diferència d'altres candidats, que feien carrera política per arribar-hi, ells probablement no ho haurien estat mai sense aquestes circumstàncies excepcionals) i, no deu ser tampoc cap gran secret, cap dels dos té un interès especial en la maquinària dels partits, en allò que si parléssim del PSC en diríem l'aparell. I ara, de cop (que no és ben bé de cop, però és una manera de dir-ho), Puigdemont i Torra (i Jordi Sánchez, i un munt de gent que tenen al darrere) proposen això que hauria de ser tan transversal que és la Crida Nacional per la República, que jo no acabo de veure que sigui del tot un *Scottish National Party* català però que en moltes coses s'hi assembla. Puigde-

“La proposta del tàndem presidencial desborda els partits, fins i tot el seu

mont torna a ser el centre d'atenció (si és que ho ha deixat de ser mai) i proposa un moviment que superi, que desbordi, els partits. Fins i tot el seu, el PDeCAT. Hi ha qui l'acte d'ahir a l'Ateneu Barcelonès l'ha interpretat en clau de batalla interna pel control del PDeCAT. A mi em sembla que no, que és just a la inversa. Que si Puigdemont & Torra i qui els segueixen han fet aquesta proposta no és per controlar el PDeCAT. És per superar-lo. I que haurà de ser ara el PDeCAT (no serà el primer cop que he escrit que el nom –i no sé si la cosa– no ha reeixit) qui de-

cideixi què fa. Veig més fàcil, fins i tot per als seus interessos, un PDeCAT sumant-se a la idea proposada pel tàndem Puigdemont & Torra, que no pas que aquest tàndem lideri el PDeCAT. O s'entenen, vaja, o el PDeCAT renunciarà a dos dels seus lideratges més valuosos. I ERC? La seva portaveu, Marta Vilalta, ja es va afanyar ahir a dir que no, que la seva formació no se sent cridada a participar de cap moviment que aglutini tot l'independentisme. Lògic. Si ja no es van sentir cridats a repetir el JxSí (i el JxCat els va guanyar la partida electoral), per què s'hi haurien de sentir ara? Ja ho veurem. Estem en temps convulsos i res és previsible. Puigdemont planteja un canvi de paradigma intentant superar els partits, i aquests (el seu inclòs) se li resisteixen. Ja veurem com acaba. Perquè no oblidin que en les eleccions, tant que parlem de la gent, voten les persones, no pas els partits.

EDITORIAL

Donald Trump i la seva guerra

Fidel a la tradició presidencial dels Estats Units, Donald Trump vol tenir la seva pròpia guerra, només que aquesta vegada es tracta d'una guerra comercial. Mig encarrilada l'escalada bèl·lica amb l'imprevisible Kim Jong-un a Corea del Nord, el president nord-americà s'ha centrat ara en els greuges que segons ell entorpeixen la balança comercial amb Europa. Una estratègia menys tanoca del que podria semblar perquè, exabruptes a part, Trump converteix la Unió Europea en un enemic econòmic declarat comptant que això li donarà vots i aplanarà el camí cap a la seva reelecció.

Aquest és el context que va precedir la trobada d'ahir a Finlàndia amb el seu homòleg rus, Vladímir Putin, en la primera cimera que oficialment ha fet seure ambdós líders a la mateixa taula. A l'agenda, la necessitat de reduir l'arsenal nuclear que les dues superpotències acumulen i també la possibilitat de reconduir les relacions polítiques, en el punt més delicat d'ençà de la Guerra Freda. Segurament a conseqüència dels seus negocis empresarials, Trump té més sintonia amb Putin de la que pot admetre públicament, però aquest és un entusiasme que ha de contenir, sobretot després que s'hagin investigat les interferències russes en les darreres eleccions legislatives nord-americanes. Potser per això abans de començar la trobada Trump va reconèixer que les relacions bilaterals no són bones i va rebaixar les expectatives en relació amb els resultats. Els periodistes van poder veure cares serioses i una cordialitat molt mesurada perquè en una cosa tenen tots dos raó: el món necessita que s'entenguin. A Putin va tocar-li el paper d'exhibir una mica més d'optimisme amb una frase històrica: “La Guerra Freda s'ha acabat”.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Les empreses

En la construcció del relat que es van inventar a partir de l'1 d'octubre els que volien desacreditar el moviment independentista i social català, l'argument de la por econòmica ha jugat un paper important. Tant el PP com Ciudadanos van voler jugar amb la inseguretat laboral atiant la por d'una fuga massiva d'empreses, que ni ha estat tan massiva –tot i que important– ni ha tingut efectes en el mercat de treball. Caldrà fer un repàs de qui ha marxat i de per què ho ha fet, si per por d'un boicot que enfonsés les seves vendes a l'Estat o si

Caldrà fer un repàs de qui ha marxat i de per què ho ha fet, si per por del boicot

per pressió política contra unes idees que no comparteix i ha volgut castigar. Sigui quin sigui el balanç final, la primera meitat de l'any s'ha demostrat més que positiva en l'atracció de noves seues i inversions, en la seva majoria d'empreses multinacionals a les quals la por del boicot els importa menys que la

capacitat professional de les plantilles, l'existència d'un ecosistema empresarial, de recerca i educatiu del que es puguin nodrir i d'un entorn que els atorgui un plus de competitivitat. Covestro, DHL, UPS, Moodle, Lidl, Siemens, Chartboost i tantes altres que han anunciat projectes a Catalunya i Barcelona per als pròxims mesos aposten pel territori, alienes als elements externs. O potser no tan alienes. Perquè a l'hora de formar plantilles, què deuen preferir, ciutadans que defensen col·legis electorals o que alcen el braç en plena salutació feixista davant la tomba d'un dictador?

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE RÚSSIA

Vladímir Putin

Inici del desgel?

En política els gestos també són importants i vist quin moment passen les relacions dels Estats Units amb Rússia (bé, i amb la Xina i amb la Unió Europea...), ja està bé que la trobada d'ahir entre Vladímir Putin i Donald Trump es pugui qualificar de pas endavant, petitonet, i no de pas enrere.

CAP DE L'ARXIU DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA

Joan Boadas

La fotografia de Fargnoli

La Fundació Amatller i l'Ajuntament de Girona han signat un conveni que permetrà donar a conèixer i revalorar les fotografies de Valentí Fargnoli Iannetta, custodiades a l'Arxiu Mas. L'arxiver Joan Boadas fa anys que estudia la figura del fotògraf i en reivindica l'excepcionalitat.

DIRECTOR DEL CNI

Félix Sanz Roldán

Memòria selectiva

El director del Centro Nacional de Inteligencia (CNI), Félix Sanz Roldán, compareixerà al Congrés, a porta tancada, per explicar la relació dels serveis secrets amb Corinna zu Sayn-Wittgenstein, l'amiga del Rey emèrit. Quan ho farà per explicar la relació entre el CNI i l'imam de Ripoll?

Tal dia com avui fa...

1 any

Comerç virtual

La meitat del comerç ja ven per internet. Un 51% del sector ven en línia, però el pes d'aquestes vendes en la majoria dels casos no supera el 10% del total.

10 anys

Nuclears perilloses

Les nuclears catalanes són líders en incidents a l'Estat Espanyol. Ascó II, amb 24 avaries, va ser la més problemàtica l'any passat.

20 anys

El diari 'Egin'

El PNB, EA i IU es desmarquen d'una acció conjunta de diverses formacions polítiques i sindicals per poder tornar a editar *Egin*.

Full de ruta

Emili Bella

Abdica que abdicaràs

La satrapia borbònica era *vox populi*, però no ha estat fins ara que s'ha començat a concretar, amb enregistraments sonors de Corinna zu Sayn-Wittgenstein detallant com Joan Carles I l'hauria estat utilitzant de testaferro per cobrar mossegades aràbigues. Al descrèdit s'hi afegeixen també tot de familiars del rei com a benefactors de l'amnistia fiscal de Mariano Rajoy. Alguns hi veuen una mà negra de la dreta més rànica per desestabilitzar una monarquia tumefacta que mai els ha agradat, però que es van haver d'empassar després del 23-F (com tots, d'altra banda), però es pot dir que la pròpia corona ha fet mèrits per tentinejar. Però, fins a quin punt tentineja? La monarquia se sustenta en l'opinió pública i en la Constitució. La primera està canviant la percepció que en tenia, en un procés de distanciament que comença amb les caceres a Botswana i el convicte cunyat del rei. No cal dir que el discurs del 3-O a Catalunya tanca la

Abans veurem una segona abdicació per deixar la corona en mans d'una menor, que els partits espanyols promovent un referèndum constitucional

porta a una Commonwealth ibèrica. El *digital Público* ja ha recollit més de 80.000 signatures per reclamar poder votar monarquia o república. El segon puntal dels Borbons, la Constitució, són figures d'un altre paner. Només cal sentir la resposta de la portaveu del govern espanyol quan li pregunten sobre el tema: "Afortunadament les gravacions no afecten el cap de l'Estat, Felip VI. Són antigues, ni les considerem." S'equivoca Isabel Celaá, els enregistraments sí que afecten el rei, encara que el govern del PSOE i el poder mediàtic espanyol prefereixin mirar cap a una altra banda. Aviat veurem el director del CNI anant al Congrés per intentar posar aigua al vi. El cas és que la carta de l'abdicació ja la van utilitzar una vegada per contenir l'esfondrament. Abans veurem una segona abdicació per deixar la corona en mans d'una menor amb rínxols d'or, que els partits espanyols promovent un referèndum constitucional perquè el poble opini sobre la qüestió. Ja se sap que les urnes, a l'Estat, ni les consideren.

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

Segon avís

Fa una setmana, l'11 de juliol, es va celebrar el Dia Mundial de la Població. Va ser establert l'any 1989 per les Nacions Unides amb l'objectiu de sensibilitzar, conscienciar i cridar l'atenció dels governs i de la població en general sobre la importància i la urgència dels problemes que es deriven del creixement exponencial de la població humana. Aprofitant l'efemèride, un grup de científics autoanomenat Union of Concerned Scientists (Unió de Científics Preocupats) ha relançat un article que va publicar el novembre del 2017 intitulat *World scientists' warning to humanity: a second notice* ("Advertència a la humanitat dels científics del món: segon avís"). És el treball amb més autors que s'ha escrit mai, 15.372 científics de 184 països en la seva redacció original, entre els quals qui signa aquest article, i des del novembre del 2017 s'hi han afegit 5.000 científics signants més.

DE FET, AQUEST SEGON AVÍS és la continuació d'un manifest publicat vint-i-cinc anys abans, el 1992, on s'enumeraven els principals problemes que calia afrontar per mantenir una vida digna a la Terra. Textual-

ment deia: "Per evitar que es produeixi una mutilació irreparable del planeta i s'estengui la misèria, la humanitat ha de canviar radicalment la manera com gestiona el medi ambient i la vida que conté." Ara, vint-i-cinc anys després, de tots els problemes que es denunciaven només se n'ha resolt un, estabilitzar la capa d'ozó. La resta s'han agreujat, alguns fins i tot més del que es preveia, com ara el canvi climàtic i la reducció de les reserves d'aigua potable.

EN AQUEST SEGON AVÍS, que és de lliure accés al web de la revista *BioScience* (doi.org/10.1093/biosci/bix125), es fa un

“Un toc d'alerta perquè cadascú examini la seva actitud en relació amb el desenvolupament sostenible

nou toc d'alerta perquè cadascú examini el seu comportament individual en relació amb el desenvolupament sostenible, i s'intenta generar un estat de pressió positiu i proactiu sobre els representants polítics perquè adoptin mesures de caràcter local però amb visió global de manera urgent. No obstant això, sense els granets de sorra aportats pels més 7.600 milions d'habitants del planeta, difícilment es podran assolir els objectius necessaris per mantenir una vida digna a llarg termini. Aquesta és la funció dels avisos, advertir d'alguna situació perquè obrem en conseqüència.

TANMATEIX, NO N'HI HA PROU amb aquests avisos fets des de la ciència. També calen, de manera molt destacada, les reflexions humanistes, com per exemple les que he trobat a l'assaig *Nova il·lustració radical*, de la filòsofa Marina Garcés, on reflexiona sobre una aparent rendició per viure més dignament. "Pensem que ho sabem tot", diu, "però tenim la sensació que no hi podem fer res". Sense un apoderament individual crític que ens faci obrar en conseqüència, aquest *Segon avís* serà tan poc efectiu com el primer.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Les lleis, legals però injustes

■ Fa uns dies vaig passar la ITV i després de revisar l'automòbil em van donar els resultats: tot perfecte per poder circular. Quan vaig tornar a casa vaig mirar els paràmetres de contaminació i deia: "CO ralenti 0%, CO accelerat 0,05%". En comparar-los amb l'altre automòbil que tenim en la família, les dades de contaminació del primer automòbil són inferiors a les del segon: els seus paràmetres són ralenti 0,03%, accelerat 0,08%. El que és curiós és que al que contamina més li han lliurat l'adhesiu per circular els dies de contaminació i al que contamina menys no l'hi han lliurat i no podrà circular. Tots estem d'acord que la contaminació s'ha de controlar, però no amb lleis injustes i poc veraces. Aquestes lleis s'han aprovat tenint en compte solament la data de matricula-

ció, quan en realitat hauria de controlar-se per la seva contaminació i en passar la ITV hauria de rebre l'autorització de la seva circulació segons els seus paràmetres de control. Suposo que aquest escrit no servirà per a molt, ja que els que han aprovat aquesta llei funcionen a pinyó fix i difícilment tindran capacitat per poder rectificar.

PD: Ho he consultat al Síndic, a ajuntaments, a la DGT i a la ITV, i em comprenen però no hi poden fer res, la llei és la llei.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

La martingala

■ Des que el 1714 Catalunya va ser incorporada per la força de les armes al regne d'Espanya les martingales i les agressions envers els independentistes del nostre poble han estat una constant avalada pels tribunals, que han su-

reditat la justícia a la raó d'Estat.

Vist que la pertinença a la Unió Europea impedeix a l'Estat l'agressió per terra, mar i aire tantes vegades anunciada pel Ministerio de Defensa i que l'agressió perpetrada per les forces policials l'1-O no seria acceptada novament per l'opinió pública europea, l'únic recurs de què disposa l'Estat espanyol per fidelitzar-nos es redueix a la propaganda política i a la caverna mediàtica...

JORDI PAUSAS
París

Molt desesperada

■ La senyora Arrimadas n'ha d'estar molt, de desesperada, per fer un numeret tan esperpèntic com el que va protagonitzar dissabte passat a Canet de Mar. O no és esperpèntic anar directament a provocar la gent, fotografiar-se al costat d'un energumen que portava un cartell amb el president

Puigdemont i el vicepresident Junqueras caricaturitzats com a Oliver & Hardy (ha perdut fins al darrer bri d'humanitat?), anar pels carrers discutint-se amb la gent que li parlava? Què pretenia, que algú s'escalfés més del normal i que l'insultés o la intentés agredir per tenir la fotografia que buscava? Més gasolina per tirar al foc que ella ha encès? Doncs li va sortir ben malament, perquè a part de la imatge d'una dona fora de si cridant desmanegada pels carrers, no en va treure res més, i el núvol de goril·les (amb però per als de debò) que l'envoltaven se'l podia haver estalviat, que aquí tenim molt seny. Senyora Arrimadas, a mi ja m'està bé que vostè mateixa es rebregui la pròpia imatge, però potser que es calmi una miqueta i cuidi més les formes, que això de dissabte passat va ser molt lleig.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“El món desitja que ens portem bé”

Donald Trump, PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

Tercer 'round'

La sentència de l'Audiència Territorial de Schleswig-Holstein no afecta només el cas concret del president Puigdemont, sinó la causa general sobre Catalunya... o millor dit, sobre Espanya. Davant dels fets d'octubre, era clar que calia un àrbitre que posés un criteri raonable en la discussió. I si bé aquest àrbitre o *judge extern* no ha determinat sobre el dret a l'autodeterminació de Catalunya, que és l'assumpte de fons, sí que ha dit una cosa: que convocar i/o organitzar i/o promoure un referèndum unilateral pot ser moltes coses, fins i tot pot ser il·legal, però que en qualsevol dels casos no es pot considerar un delictes de rebel·lió i sedició. És a dir, que l'empresonament preventiu efectuat té tots els símptomes d'una persecució política a ulls alemanys (i europeus). I que qui està a judici, com dèiem, no és Catalunya i els seus actes, sinó Espanya i el seu sistema autoritari.

SI ARA ALGÚ PROPOSÉS un referèndum unilateral, o ratificar el que es va fer el dia 1 d'octubre o el dia 27 de setembre, difícilment podria ser empresonat preventivament per rebel·lió o sedició sobretot si Espanya, com sembla, renuncia a l'extradició de Puigdemont. Renunciar vol dir que plega, que no ho veu possible, que no hi ha cas. Vol dir això que caldria igualment anar a l'exili per a poder quedar totalment lliure? Ara mateix sí, però tinguem en compte que la causa instruïda per Larena té tots els punts per ser considerada prevaricadora i que totes les actuacions de la Guàrdia Civil, molt més que irregulars, també hauran de tenir la seva probable sanció. És a dir, que cal veure en què queda aquest despropòsit de judici: en absolució o no, i en prevaricació o no. La lògica europea indica clarament cap a l'absolució, i ves a saber si no ho sabrem fins a Estrasburg. Però la importància de la sentència recent és que im-

posa un estàndard, un criteri objectiu i neutral, que contrasta clamorosament amb els excessos d'Espanya. És el principi de la fi de la impunitat del sistema judicial espanyol. Per això Pedro Sánchez tenia (i té) tanta pressa per canviar el Codi Penal.

PUIGDEMONT ESTÀ A UN PAS de poder tornar legalment a territori català sense que cap carceller li toqui un pèl. El que pugui passar en una hipòtesi així és inimaginable, però mentrestant tothom ha de preparar els partits i les entitats per a una tardor i una primavera de re·valida. Sí, crec que estem a prop d'un tercer *round*. El primer, l'1 d'octubre, va deixar l'Estat espanyol KO i sense capacitat de resposta, donant cops de puny al vent. El segon *round* va ser la furibunda reacció dels poders de l'estat: empresonaments, 155, càstigs, repressió i judicialització arbitrària. El tercer acaba de començar ara, amb

“Falta que la gent aguanti, que els partits mantinguin la pugna, que el carrer continuï mobilitzat i, sobretot, que quan hi hagi eleccions l'independentisme arrasi a cada convocatòria

aquesta sentència: ara ja sabem els límits que té l'Estat. L'octubre vam descobrir els nostres propis, els nostres errors, les nostres incapacitats, les nostres prudències i excessos. Però avui coneixem els límits de l'Estat, pel fet que ja fa anys que pertany teòricament al grup dels estats democràtics. Què falta aquí? Només falta que la gent aguanti, que els partits aguantin i mantinguin la pugna, que el carrer continuï mobilitzat, que els judicis es guanyin si és possible en una justícia tan aleatòria com l'espanyola, que la comunitat internacional vegi ja clarament qui té actituds constructives i qui té només actituds repressives, i, sobretot que quan hi hagi votacions (municipals, referendàries, autonòmiques, el que sigui), l'independentisme arrasi a cada convocatòria.

NI DE BON TROS ESTÀ GUANYAT, aquest tercer *round*. D'entrada ronda encara el perill de la divisió entre els partits, els dubtes eterns, les baralles pel poder i pel rumb a seguir. I he de dir que aquests últims mesos tots estan donant un espectacle que francament... No és cosa menor: al final el que estem decidint és, un cop coneguda l'altra banda, quin preu estem disposats a assumir. Ara comencem a veure que Espanya no ho pot fer absolutament tot i que, especialment si es mantenen o incrementen les majories, el moviment independentista no afluixa, sinó que guanya motius i força. Cal una determinació incontestable dels dirigents per a aguantar l'embat, tant si es vol revalidar algun dia la via unilateral com si es vol negociar un referèndum acordat: en qualsevol de les dues opcions, afluixar és un suïcidi. Encara som al ring. Ha sonat la campana. L'adversari sembla molt més fort del que ja sabem que és. Hem de fer-ho millor. Però no és el moment de buscar el camí més fàcil cap a casa.

De set en set

Enric Serra

El pati del sobiranisme

ERC s'ha retret a posicions de resistència mentre aspira a eixamplar la base social. El PDeCAT encara no sap si ha tancat l'etapa convergent ni si ha obert del tot la via transversal, però ha enregistrat la marca Junts per Catalunya per definir amb precisió el perímetre de la parcel·la que està disposat a llogar-li a Carles Puigdemont. I aquest no solament no accepta fites territorials, sinó que anuncia la creació d'un nou espai polític destinat a interseccionar l'espectre sobiranista. Res de tot això no ens hauria d'amoïnar si fos només l'evolució d'un procés de renovació po-

El que sí que és rebutjable és la manca d'un consens que articuli l'estratègia conjunta

lítica: és ben lògic que els partits dissenyin estratègies per adaptar-se al batec de la societat i créixer per esdevenir primera força. Però a Catalunya aquests moviments tenen un significat afegit: no solament responen a una tàctica, sinó que són fruit d'una mala entesa que ve de lluny i que s'ha accentuat amb les discrepàncies sobre la manera d'afrontar el procés i els dies crítics d'octubre. La fragmentació de l'espectre polític independentista no és, en si mateix, negatiu perquè la varietat afina els matisos i els matisos moltes vegades permeten incloure persones i sectors que la concentració ideològica expulsa. El que sí que és rebutjable és la manca d'un consens que articuli l'estratègia conjunta i, en conseqüència, la manca d'un lideratge clar i explícit que assumeixi la gestió dels errors del passat i la fixació i execució del full de ruta de futur. I no estem parlant de noms, sinó d'estructures.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Informe dels
lletrats del
Parlament**

Avalen la suspensió temporal dels drets dels diputats processats com proposava Llarena

**Colau intervé
a les Nacions
Unides**

Hi defensa la necessitat que les ciutats puguin lluitar més contra l'especulació

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont passa a l'acció

MOVIMENT • El president impulsa amb Torra i Sànchez la Crida Nacional per la República per redibuixar el mapa sobiranista **TORNADA** • Junts per Catalunya planteja la restitució del dirigent exiliat a Alemanya si l'extradeixen per malversació

Emili Bella
BARCELONA

Carles Puigdemont ha decidit passar a l'acció quatre dies abans de l'assemblea nacional del PDeCAT que comença divendres. El president exiliat, pendent de si el jutge Pablo Llarena accepta la seva extradició només per malversació, va presentar ahir en directe per videoconferència des d'Alemanya el moviment amb què pretén reconfigurar el mapa del sobiranisme. Es diu Crida Nacional per la República i l'impulsa també el president Quim Torra i el cap de files de Junts per Catalunya, Jordi Sànchez, que ahir feia nou mesos que està privat de llibertat. Volen que el PDeCAT hi encaixi, com ja va fer el 21-D sota el paraigua de JxCat. La setmana passada, els antics convergents, capitanejats per Marta Pascal i David Bonvehí, van registrar aquella marca com a partit polític amb vista a les municipals de l'any que ve, un gest que no ha estat ben rebut pel grup parlamentari. Per això, una de les cares més buscades d'ahir en la presentació de la Crida a l'Ateneu Barcelonès era la de Pascal i la de la portaveu del PDeCAT, Maria Senserrich, assegurades a l'última fila.

"No ens hi sobra ningú, la República és una victòria que té molts accents, els necessitem tots", deia un Puigdemont omnis-

Les frases

"No ens hi sobra ningú, la República és una victòria que té molts accents, els necessitem tots"

Carles Puigdemont
130È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"No és una crida a sumar partits polítics ni a refundar cap partit ni cap espai"

Jordi Sànchez
PRESIDENT DE JUNTS PER CATALUNYA

"Aquest moviment beu directament del referèndum de l'1-0 i del 27-S"

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

"La sentència de dijous passat obre un escenari possible de restitució"

Albert Batet
PORTAVEU DE JUNTS PER CATALUNYA

cient des d'una pantalla gegant a l'escenari de l'Ateneu. El president, que també és militant del PDeCAT, va demanar generositat i va remarcar que el nou artefacte polític "no va contra ningú".

El moviment (encara no partit) pretén anar més enllà de les trifulgues amb

El 130è president demana generositat per a la nova confluència

el PDeCAT i té vocació transversal i unitària per atraure tot l'arc independentista, malgrat que ERC ja se n'ha desmarcat. Els republicans ho circumscriuen a la reconfiguració de l'espai de centredreta i, com el seu nom indica, ells són d'esquerreres. En representació d'ERC hi havia el vicesecretari general d'ac-

ció política, Eduard López.

Torra; la vicepresidenta, Elsa Artadi (que temps enrere va estripar el carnet del PDeCAT); el vicepresident primer del Parlament, Josep Costa, i el portaveu de JxCat, Albert Batet, no van poder ser físicament a la presentació. Els ho va impedir la cancel·lació per causes meteorològiques del vol de tornada d'Hamburg, on s'havien reunit amb el líder exiliat per actualitzar-se. Així, el 131è president de la Generalitat va haver d'intervenir per mitjà d'un missatge d'àudio. "La Crida Nacional va de fer el pas endavant que necessitem perquè tots junts amb la força de la unitat puguem crear aquest moviment que beu directament del referèndum de l'1-0 i del 27-S", va adreçar als assistents.

Des d'Alemanya, la cúpula de JxCat subratllava

al matí que insistirà en la restitució de Puigdemont si es confirmés l'extradició per malversació. En declaracions a TV3, Batet va assegurar que "en el moment que no estigués en presó preventiva, seria possible la investidura". "La sentència de dijous passat obre un escenari possible de restitució perquè cauen totes les causes de rebel·lió, sedició i desordres públics. I posa en evidència que s'haurien de deixar en llibertat de manera immediata tots els presos polítics", va defensar.

Sigui com vulgui, la Crida prendrà cos a la tardor amb la convocatòria d'una convenció per definir "la forma i el contingut" del nou espai. Dissabte es va celebrar una reunió en un hotel de Barcelona abans de la manifestació independentista en què Puigdemont —per videoconferència—, Sànchez —amb una carta des de la presó— i Torra van comunicar als diputats de JxCat la intenció de posar en marxa el moviment.

L'expresident de l'ANC, a la presó de Lledoners, va enviar ahir una carta que va llegir el diputat Toni Morral, en què va fer una picada d'ullet "a les persones que ens sentim d'esquerreres" perquè s'hi afegeixin. "No és una crida a sumar partits polítics ni a refundar cap partit ni cap espai", va negar Sànchez, que va emprar la paraula *confluir*, amb reminiscèn-

cies dels comuns.

Els portaveus de la Crida, Gemma Geis i Ferran Mascarell, van llegir el manifest fundacional en què proclamen que totes les nacions tenen dret a l'autodeterminació i, en el punt dos, busquen "constituir un moviment que cristal·litzi en un instrument polític organitzat que aplegui aquelles persones que comparteixin l'objectiu de proclamar la República catalana mitjançant mètodes exclusivament pacífics i democràtics".

La sala es va omplir dues vegades perquè tothom que feia cua pogués sentir Puigdemont, *rebut*

amb crits de "president" i aplaudiments a peu dret. L'exalcalde de Girona va plantejar la iniciativa com un "punt de partida" per consolidar la República i va insistir en la idea que l'espai que es vol configurar és polièdric i es caracteritza per la diversitat.

A primera fila hi havia familiars de presos polítics i exiliats i entre el públic s'hi barrejaven els consellers Jordi Puigneró i Damià Calvet. A la segona tanda s'hi van afegir Xavier Trias i Neus Munté.

El logotip del moviment, en què destaca el color groc, ajunta les lletres i de crida i o de nacional per

L'APUNT

Francesc Cabana, inexcusable

Jordi Panyella

Els diaris s'editen, bàsicament, per tal que bons articulistes hi puguin publicar bons articles. Aquest diari només per la crònica d'anàlisi econòmica que hi publica cada setmana el savi de la matèria Francesc Cabana ja paga la pena (pagar, vet aquí una paraula que el món del periodisme ha posat en crisi). En l'article d'avui, Cabana es referma en l'excel·lència perquè es-

criu des del coneixement, la capacitat i amb l'ànim de ser atrevit i mordaç. Aquest cop apunta contra els burgesos, a qui posa davant del mirall de les contradiccions pàtries. Fan falta més Cabana que interpel·lin els poderosos, tant com fa falta més poder real i efectiu per fer entendre que aquest país i la seva cartera (la dels burgesos) no tenen per què estar renyits.

Presentació de la Crida Nacional per la República, ahir a l'Ateneu Barcelonès ■ JOSEP LOSADA

ERC no s'hi apunta i el PDeCAT encara ho ha d'estudiar

■ Senserrich veu factible ser-hi però no tenen pressa en el debat ■ Vilalta celebra que hi hagi un "centredreta potent"

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, no se sent interpel·lada pel nou espai ■ R. GARRIDO / ACN

Ò. Palau
BARCELONA

Que el nou espai que pretén aglutinar el "republicanisme" ha nascut totalment aliè a la dinàmica de partits ho demostra que ni tan sols el PDeCAT del mateix Puigdemont va assegurar ahir que s'hi integri, en espera de disposar de més informació, tot i que assegurin que saben que "fa mesos" que l'expresident, a qui qualifiquen de "líder moral i polític", hi treballa. "Cal respectar els *tempos*", justificava al migdia la portaveu, Maria Senserrich, que explicava que la coordinadora general, Marta Pascal, aniria a la presentació del vespre "per escoltar com ho planegen i com ho volen fer", abans de prendre cap decisió. "La crida és a tothom amb ganes de defensar la República i la democràcia, no només al PDeCAT", subratllava en tot cas Senserrich, que es declarava "expectant", tot i que sí que avançava que compareixen els "objectius de transversalitat i suma de

molts més actors" que planteja el nou espai polític. "L'èxit de la crida serà si tothom s'hi sent interpel·lat, no només el PDeCAT", sostenia. En tot cas, el partit diu que el debat pot durar "dies, setmanes o mesos", i no es dona per al·ludit ni tan sols en el sentit que calgui endegar-lo aquest cap de setmana en la seva decisiva assemblea nacional, ja que la qüestió no figura en l'ordre del dia i només s'hi plantejarà i es resoldrà si així ho demana una majoria dels 1.900 associats que s'hi han inscrit. Amb vista a l'assemblea s'han treballat set ponències, si bé les que més expectació han aixecat, i en el marc de les quals es podria obrir el debat, són la política i l'organitzativa, que focalitzen la majoria de les més de 1.200 esmenes presentades. En tot cas, Senserrich —que, per cert, tot i que no s'ha confirmat fins aquests dies, justificava que el partit ja va registrar al novembre el nom de Junts per Catalunya, amb coneixement és clar dels inte-

grants de l'actual grup parlamentari—, admetia que, després que Puigdemont refusés presidir el partit —de moment no hi ha més candidats—, el principal repte aquesta setmana serà trobar "la millor fórmula" perquè tant ell com la resta de presos i exiliats "tinguin la comoditat de participar de manera activa" al partit. Qui sí que va dir ahir que rebutja participar en el nou projecte és ERC. La seva portaveu, Marta Vilalta, va situar l'espai en el "centredreta republicà" i, per tant, el seu partit no se sent cridat a ser-hi directament. "El país i l'independentisme necessiten un centredreta fort i potent, cadascú ha de créixer en el seu espai per després sumar tots per ser més forts. Això ens farà guanyar la República", reflexionava, abans de continuar apostant per la unitat d'acció des de partits diferents. "Si l'objectiu del nou projecte que recompon l'espai de JxCat, PDeCAT i CDC és la República, segur que ens continuarem entenent", cloïa. ■

evocar un 1-0. El web cridanacional.cat, on es pot llegir el manifest, va recollir 3.500 adhesions en un parell d'hores.

Agressió a Borràs

En acabar l'acte es va produir una agressió al fotoperiodista Jordi Borràs en un carrer pròxim. El digital *El Món* va informar que, segons testimonis, un home que es va identificar com a policia espanyol va ensenyar una placa i se li va abraonar amb crits de "Viva España" i "Viva Franco". Els Mossos l'estan buscant. Borràs, que ha estat amenaçat reiteradament, està bé. ■

Bèlgica no ajudarà Llarena

El govern federal de Bèlgica va reiterar ahir que convé "deixar que la justícia jugui el seu rol, de manera independent", ja sigui a l'Estat espanyol, a Bèlgica o a Alemanya. Amb aquest cop de porta responia el ministre d'Afers Estrangers belga, Didier Reynders, a la pretensió del seu homòleg espanyol, Josep Borrell, que el govern belga sortís en defensa de "la immunitat" de la jurisdicció espanyola i del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena. Reynders ha demanat "la transmissió de l'expedient"

per tenir més informació sobre la demanda civil interposada en aquest país per la defensa de Puigdemont i la resta d'exmembres del govern a l'exili contra Llarena. "Hem demanat més informació sobre el procés que s'ha fet davant la jurisdicció civil abans d'adoptar cap actitud, però intentem treballar respectant la independència dels jutges als diferents països", va insistir el ministre des de Brussel·les després de veure's amb Borrell en el marc del Consell d'Exteriors que va reunir els ministres dels Vint-i-vuit.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Joaquim Forn, Lluís Puig, Josep Rull i Jordi Turull

Forn, Turull i Rull, i al darrere Romeva i Mundó, el 2 de novembre de l'any passat anant cap a l'Audiència Nacional ■ EFE

Ho veiem així

Moltes persones ens pregunten, a nosaltres quatre, quina és la nostra opinió sobre què ha de fer i, de manera molt concreta, què ha de decidir el Partit Demòcrata en el transcurs de l'assemblea que té convocada a finals d'aquest mes de juliol. Per correspondència amb totes elles volem fer pública la nostra presa de posició i fer-la de la manera més clara i precisa. Les limitacions de comunicació i immediatesa que comporta la presó ens obliguen a fer-ho per mitjà d'un article.

Avui no vivim en una situació de normalitat política. A Catalunya hi ha presos polítics i exiliats: persones que han defensat pacíficament unes idees legítimes i que han estat lleials al mandat democràtic de la ciutadania. És, doncs, en aquesta situació, que no és normal –i que no podem deixar que es converteixi en normal–, que el PDeCAT durà a terme la seva assemblea. Hi insistirem tants cops com faci falta: el primer que hem d'interioritzar és que l'assemblea no pot ser normal. Ningú ho entendria.

L'assemblea del juliol ha de ser una resposta clara, ferma i potent davant la situació política que viu Catalunya. Ha de proposar el futur amb esperança. El context, doncs, demana una proposta que reafirmi un projecte polític més que no pas unes sigles concretes superades pels esdeveniments.

El PDeCAT és l'organització política més implantada arreu del territori

català, la que té més alcaldes i regidors. Justament per això haurà de ser, de nou, la més generosa atenent el clam de tanta gent que demana unitat i país. Nosaltres en som testimonis amb els milers de cartes que rebem.

Situats en aquest punt, la nostra proposta és que el PDeCAT decideixi formar part i esdevingui un dels impulsors troncats d'un gran moviment. No es tracta de com fem més gran el partit, sinó de com bastim un moviment més ampli, transversal i estable per ser conseqüents amb tot allò que obliga i representa l'1 d'octubre.

Ara ja sabem què hi ha darrere del mur. La nostra obligació és confeccionar una cartografia clara: coneixem amb precisió els itineraris que hi ha i els costos i nivells de dificultat de cadascun. Cal fer-ho de manera honesta i solvent per afrontar el futur amb solidesa. I fer-ho des de la premissa que "no s'és més per fer més, sinó per fer-ho millor". I ara el millor és ser més, junts.

En aquest context de no-normalitat i, tanmateix, des d'una ambició de progrés i de benestar sense matisos, s'ha plantejat una Crida Nacional per articular aquest espai, de manera oberta i sense apriorismes, entorn d'allò que existeix de manera incipient a partir de Junts per Catalunya, fruit de les eleccions del 21 de desembre, i del lideratge del president Carles Puigdemont.

La decisió més transcendent de

l'assemblea del PDeCAT ha de ser respondre positivament a aquesta Crida Nacional i articular els instruments necessaris per culminar la creació d'aquest nou espai polític al llarg de la tardor d'aquest any.

Per tant, més que entrar en dinàmiques i polèmiques endogàmiques sobre càrrecs i persones, cal mirada àmplia i concentrar totes les decisions i els esforços en com fer la millor aportació a partir d'aquesta Crida Nacional.

Operativament, la segona gran decisió de l'assemblea hauria de ser l'elecció d'una comissió –que representi la pluralitat interna del partit– perquè amb persones i actors més enllà del mateix PDeCAT puguem, conjuntament, concretar la construcció i la posada en funcionament de JxCat en el marc d'una convenció nacional.

És en aquesta aposta que tots quatre oferim la nostra total implicació. La nostra manera de ser PDeCAT és acabar formant part de Junts per Catalunya. És fer possible, amb molts d'altres, Junts per Catalunya. No ens podem imaginar cap servei més important que el nostre partit pugui fer ara al projecte de llibertat nacional, al projecte de la República Catalana. És un repte apassionant i, com va passar el 21-D, al costat de dones i homes de procedències molt diverses, estem disposats a liderar-lo. I per això cal que hi siguem tots, junts. Amb noves forces, junts. Per Catalunya.

Pancartes de suport als presos en una concentració a l'exterior de la presó de Lledoners ■ EFE / ARXIU

Nova petició de llibertat dels presos polítics

■ Els processats al·leguen la normalització política del país

Redacció
BARCELONA

Els advocats d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull han presentat davant el jutge Pablo Llaena una nova petició de llibertat al·legant les noves circumstàncies de normalització política que viu el país d'ençà de la recuperació del govern autonòmic. En el cas de Junqueras i Romeva s'assegura que ja no poden influir en el govern i s'afegeix que les actuacions del nou executiu no poden assimilar-se ni "remotament" als fets pels quals van ser processats els integrants del govern Puigdemont.

L'argumentari presentat per l'advocat de Rull, Turull i Sánchez, Jordi Pina, es mou en uns paràme-

tres similars, ja que al·lega els canvis en les "circumstàncies del context social i polític", especialment després de la reunió de la setmana passada entre el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, i el de la Generalitat, Quim Torra. El lletrat Pina també argumenta que una eventual posada en llibertat dels presos pot contribuir a reduir el nivell de tensió, sobretot de cara a la Diada i al primer aniversari de l'1 d'octubre.

L'advocat de Junqueras i Romeva, Andreu van den Eynde, també argumenta que el temps que fa que estan empresonats els seus clients està afectant "com és evident" tant la seva esfera personal com a tercers, especialment les seves dones i els fills menors d'edat. ■

Pere Puig planta el jutge de la Bisbal

Redacció
LA BISBAL D'EMPORDÀ

Pere Puig, director esportiu de l'Uni Girona, investigat per, suposadament, haver amenaçat un veí de l'Estartit enregistrat en un vídeo arrancant llaços grocs, no es va presentar ahir als jutjats de la Bisbal d'Empordà, on l'havien citat a declarar. L'origen del cas és una denúncia per

delictes d'odi i amenaces interposada el febrer passat per aquest veí, que assegurava que, arran de la difusió del vídeo a través de les xarxes socials, va ser objecte de pintades a casa seva i amenaces.

Puig ja va optar per desobeir i no va anar a declarar a la Guàrdia Civil. "No penso col·laborar amb qui ens persegueix", va dir a través de Twitter. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els lletrats avalen que els suspesos deleguin vot

■ En l'informe jurídic veuen factible l'opció de Llarena que permet la substitució temporal de les funcions d'un diputat

Òscar Palau
BARCELONA

Els sis diputats del Parlament suspesos per Pablo Llarena arran del seu processament per rebel·lió podran seguir delegant el vot en la pràctica, com fins ara. Aquesta, si més no, és la interpretació de la interlocutòria del jutge que es fa en l'informe jurídic que el president del Parlament, Roger Torrent, va encarregar dijous als seus lletrats, i que es va donar a conèixer ahir a la tarda. En concret, el text, de 76 planes i signat pel nou lletrat major Joan Ridaó, parla de "substitució" i no de "delegació", ja que avala que un diputat de la cambra "assumeixi simultàniament" la condició de

substitut d'un altre diputat suspès del mateix grup, una substitució temporal que permetria que el suspès "exercís el seu dret de vot, així com subscriure les iniciatives parlamentàries escaients". Amb això es complirien les condicions que havia posat el president Roger Torrent: que els diputats no haguessin de renunciar a l'acta, que no s'alteressin les majories i que les decisions que es prenguin en el ple tinguin "efectivitat real". Per bé que l'informe no hi fa al·lusió, l'únic efecte pràctic de la suspensió seria llavors que els suspesos es quedarien sense sou.

L'informe, de fet, s'agafa al precedent que va establir el mateix jutge quan va permetre delegat el vot

Torrent i el vocal Campdepadrós anant a l'última mesa ■ ACN

des de la presó, i sobre la base de la nova interlocutòria suggereix que l'apuntada pot ser una solució "transitòria", però que la definitiva podria passar per una modificació del reglament del Parlament per tal que fos possible que les funcions dels suspesos les assumís temporalment un altre membre de la llista que no sigui diputat. Un fet, per cert, que tampoc està previst en la llei orgànica estatal de règim electoral.

El document també constata que hi ha "dubtes" sobre la prevalença de l'article 25 del reglament —que diu que les suspensions dels diputats les ha de votar el ple— i l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal en què es basa Llarena. "La conciliació entre les

dues regulacions és necessària, però pot requerir una modulació en els criteris d'aplicació de la norma establerta en la Lecrim, que no pot ser mecànica", s'assegura en l'informe, en què de fet també s'entra a analitzar que la suspensió no seria d'aplicació si es té en compte la jurisprudència del TC del 1987, quan va sentenciar que només són rebels els individus que cometen accions armades. En tot cas, l'informe deixa en mans de la mesa, que precisament es reuneix aquest matí per analitzar-ho, la decisió final com a "òrgan facultat per resoldre dubtes o llacunes parlamentàries", sense perjudici dels recursos que tenen presentades les defenses. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Tot per les municipals

La classe política vol fer vacances a l'agost i encetar amb força la tardor de cara a les eleccions municipals del maig del 2019, que coincidiran amb les europees i la majoria d'autòniques espanyoles.

No cal dir que a partir del setembre pot haver-hi dates per al judici del procés. A les municipals, el món independentista fa números per anar junts, com es va veure ahir a l'acte de Junts per Catalunya a l'Ateu de Barcelona. Tot indica que aquest fet no serà possible malgrat les proclames que fa Carles Puigdemont. Existeix el vell record de les llunyanes eleccions municipals del 14 d'abril del 1931, on gràcies al resultat municipal favorable va ser

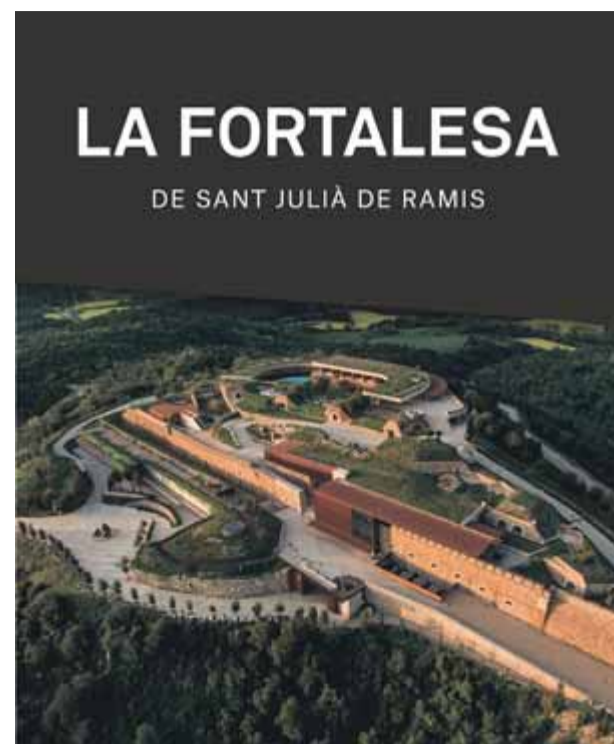
possible proclamar la República. Tot indica que per a les candidatures als ajuntaments de l'any vinent no hi haurà acord entre el PDeCAT i ERC. Es mantindrà la teoria de "tants caps tants barrets" i cada partit farà

Tot indica que per a les municipals no hi haurà una candidatura unitària dels independentistes

campanya pel seu costat, cosa que provocarà una divisió de l'independentisme que pot quedar dispersat fins i tot a favor de l'actual alcaldessa de Barcelona, Ada Colau.

L'independentisme a les municipals

del 2019 anirà separat. També hi aniran els grups conservadors. La gran sorpresa pot ser Manel Valls a Barcelona, que voldria crear un front format entre Ciutadans, socialistes i Partit Popular, un fet allunyat de la realitat i que, en tot cas, haurà de presentar-se per la candidatura de Ciutadans. Ara mateix, els socialistes i el PP estan exercint d'adversaris de cara a guanyar la presidència del govern de l'Estat. A quatre dies de la votació, al Partit Popular pot passar de tot. La presidència del PP es decidirà per un petit marge. És la sensació generalitzada entre els dirigents i barons del partit que, si bé creuen que guanyarà Soraya, no descarten que a darrera hora pugui haver-hi sorpreses.

LA FORTALESA

DE SANT JULIÀ DE RAMIS

dr
museum

VIU UNA EXPERIÈNCIA,
MUSEU DE JOIERIA I ART

OBRIM DIMARTS
17 DE JULIOL

D'Or Museum
10-18 h.

D'Or Restaurant
10-16 h.

La Fortalesa de Sant Julià de Ramis.
Muntanya dels Sants Metges
C/Major s/n. 17481 Sant Julià de Ramis. Girona.
Tel-Fax. 872 201 444

www.lafortalesa.com